

Tuğba Deniz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.11.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bana Birtek Sen Gerek

Çekiřtirmemek gerek hayalleri
Akışına bırakmak gerek
Kadere inanmak gerek bazen,
Aslında bana en çok sen gerek..

Yağışına bırakmak gerek yağmuru
Ve açışına çiçekleri
Soldurmamak lazım aşkı,
Ve yaşama güvenmek gerek..

Aslında bana en çok sen gerek sevgili
Ahh sen gerek
Bana dört mevsim fazla,
Bana birtek bahar gerek..

Tuğba Deniz

Benim Olan

Bahar gibiydi gözlerin
Aşkın için baştan çıkardı tüm şiirler..
Her kelimen öylesine sıcaktı ki,
Senin olabilmek için açardı tüm çiçekler..

Ve sen nefes aldıkça
Hic kış gelmezdi bu şehre
Sokak lambaları yanmazdı
Gündüzleri gölgeleyen, gecelerimiz olmazdı..

Kirpiklerinde yeserirdi tüm umutlar
Yüreğinde gerçek olurdu bütün hayaller,
Ve bana kalırdın sevgilim!
Sana tapan bunca güzelliğin arasında
Yalnız bana yanardın...

Tuğba Deniz

Düşler Perisi

Kolu kanadı kırılmış
Bir kuş kadar yorgundum çoğu zaman,
Hayat yordu en çok
Ve bazen diyorum ki
Bir kelebek kadar kısa olabilseydi ömrüm...

Camımın önündeki
Menekşelere özendim zaman zaman
Onlar kadar rengarenk olabilseydim
Bir o kadar masum
Bir o kadar sevgi dolu...

Ahh düşler perisi
Düşmeseydin düşlerimden
Bunca yitirirmiydim
Senli günleri
Geçmişi ve geleceği...

Bilmez misin düşler perisi
Ayrılığın ismi gitse üzerimden
Ah bi kalkabilsem!
Dönmezmiyim sana geri..
Yeniden açtırmaz mıyım çiçekleri mi..

Tuğba Deniz

Gitme.

Bana ilham veren neydi
Dağın başındaki küçük bir evmi
Tepemden geçen
Türünü bile bilmediğim irice bir kuşmu
Karşıdan karşıya geçmeye çalışan
Yaşlı bir amcamı

Kimdi bu çaresizliği hatırlatan
Anlamsız şarkılara
Yüzsüzce anlam katan
İnsanın içine işleyen hadsiz gülüşleri olan

Hangi yangındı bu
Kokusu cigere dokunan
Hangi mevsim bu
Bir yandan üşütüp, diğer yandan ısıtan

Halbuki gitmesen
Yaşlı amca ilişmeyecek gözüme
O kuş üzerimden geçmeyecek bir daha
Dağlara çıkmayacağım belkide
Kağıt kalemle gezmeyeceğim
Her yer seni hatırlatıyor diye
Döneceğim rüzgara yüzümü,
Kalbimi sokacağım gözünün içine
Küllenecek herşey
Dünya kadar dert var
Bir de sensizliği çıkartma başıma..

Tuğba Deniz

İçimdeki Ses

Yorgun bir kentin
Savaşçı kimsesiyim
Yenik düştüğüm hayallerin içinde
Bir çok aşk kurban ettim
Ve beni en çok sen katil ettin...

Seninle kapattım dolmak bilmeyen
Bu kahrolası defterleri..
Ve ben en çok düşmanlarıma değil,
Sana yenildim..
Çünkü ben en çok sana güvendim..

Artık hiç kimseyi kurban etmeyeceğim
Senin yolunda..
Ve kalbim mahşer yeride olsa
Dünyalar da yıkılsa başıma
Bir daha asla ağlamam uğruna..

Tuğba Deniz

İhanetin Tozu

İhanetin tozunu, toprağını savurdun üzerime
Kirlenmiş bir sevda,
Yıkık bir şehir..

Ne yapmalı bu aşk adına?
Seni tutup içimden fırlatmalı mı,
El ele yanından geçip gittiğimiz
O sokak lambasının kenarına..
Gözyaşlarımda mı boğmalıyım yoksa?

Sensizlik nedir anlatmalı mı şimdi sana
Uğruna kaç sigara izmariti daha fırlattığımı şu hayata
Kaç kadeh daha kapattım senin için
Ne görecekler şimdi falımda?

Son birkaç dakikadır
Hırslı bir hüznün taşındı yüreğime
Seninde gözün aydın
Bir kaç beddua daha sığdırdın ömrüne
Anlamsız dizeler sıralıyorum bezen dilime
Sanki ünlü bir şairin
En sevdiğim şiiri gibi dilime dolanıyor adın,
Sahi adı neydi bu sevdanın?

Gidişinin üstünü örtmeliyim sıkı sıkı
Peki ihanetin?
İçimden seni gizlice affetsem
Kalbim beni affeder mi dersin?

Tuğba Deniz

İnce Sızım

Sen özgür kelebek
Bense karanlığa hapsolmuş kader kurbanı
Hangi yüzle,
Hangi cesaretle severim seni
Kalbime çalınmış ince bir sızı
Geceden sabaha uzanan amansız dualar
Birde sen,
Hayalin hep penceremde
Zor tutuyorum kendimi hayaline sarılmamak için
Göz ucuyla bakıyorum hayata
Sararmış yapraklar takılıyor manzarama
Ve Sonbahar
Yine seni hatırlatıyor bana..

Epey zaman oldu aslında
Seni görmeyeli
Saçlarımı salıp rüzgara kaptırmayalı kendimi
Hiç bir rüzgar işlemez artık bana
Ben ki yenik düşmüş
Yorgun savaşçı..

Güneş yüzümü ısıtmayalı
Kış canımı acıtmayalı
Epey zaman oldu..

Tuğba Deniz

Kirpiklerinden Öpüyorum.

Kirpiklerinde saklıydı sevgim
İmkansızlıksa
Hiç bu kadar imkansız olmamıştı,

Hüznümü kalbimde öbek öbek taşıdığım günlerdi
Sesinse,
Kulaklarımdan ruhuma sızan bir uyuşturucu gibi..
Sahi?
Sen beni hiç sevdin mi?

Sende 5 saniyede olsa görebilmek için,
Nerede ne zaman olacağımı ezberledin mi?
Evet o 5 saniye
Bütün kalbimi sığdırdığım o zaman aralığı
Halbuki gözlerine bile bakamazdım
Sanki seni farketmiyormuşum gibi
Sanki kokun kalbimin direğini sızlatmıyormuş gibi
Sanki bu rüzgar yüzüme hiç çarpmamış gibi

Unutma kirpiklerinde saklı sevgim,
Hiç var olmamış, yokluğumda
Kirpiklerini ıslatacak kimseyi taşıma yanında
Bana çizilmiş bu dönülmez kaderin peşine,
Kucak dolusu sevdamıda alıp,
Hiç uğrayamadığım yüreğinden çekiliyorum..

Kirpiklerinden öpüyorum..

Tuğba Deniz

Mavi

Koskocaman bir okyanusun ortasında kalmış
Bir gemiydim yalnızca
Zalim bir fırtına devirdi yüreğimi
Acımadan vurdu geçti
Sürükledi bu aşkın dibine kadar
Ve ben bir daha sevemedim maviyi...

Oysa ben en çok fırtınalarına güvenirdim
Ne kadar sert olursa olsun
Bu aşkın tuzu biberi derdim
Bu kadar zalim olacağını bilemezdim
Sürüklesede çeker alır geri derdim
Ve maviyi yazıyla, kışıyla
En çok seven bendim....

Tuğba Deniz

Nasıl Senin Olurum Bir Bilsen

Şiirler yazsan bana
Sayfalarca beni sevsen
Bütün mısraları bana akıtsan
Bütün anlamları bana yüklesen,
Nasıl senin olurum bir bilsen..

En çok beni sevsen mesela
Hüzünlerini bile bana biriktirsen
Yalnız bana kırılсан,
Sonra dayanamayıp barıştığın yine ben olsam,
Nasıl senin olurum bir bilsen...

Ben olsam mırıldandığın her şarkıda
İzlediğin filmlerde,
Geçtiğin her sokakda benim kokum olsa..
Sen bu kadar benim olsan,
Ben nasıl senin olurum bir bilsen..

Tuğba Deniz

Sen Benden Gitmeden Önce

Yürüyorum..
Nereye gittiğimi bilmiyorum belkide
Soğuk rüzgarlar vuruyor yüreğime,
Onca söylenmiş sözler içinde bir kelime ve bir bakış seçiyorum kendime..
En acısından, en yıkanından..
Ve bir daha aynı uçuruma düşmemek için
Yazıyorum hafızamın en kuvvetli yerine..
Elveda..

Belkide hiç aklımıza getirmediğimiz içindi
Bunca derine düşüşümüz
Bundandır misal yaprak dökümümüz

Ve o son bakış,
İşledi içime!

Sonra o bakışla tanıştığım ilk gün geldi gözümün önüne..
Heyecan dolu, sevmek ister gibi bir o kadar da çekingen
Gözlerimin içine bakan o sıcacık bakışlar
Şimdi bir elveda için karşımdaydılar..

Gitme demek yakışmazdı
Gitmek isteyen birine tutunarak açtıramazdım çiçeklerimi
Soldurmalıydım hepsini birer birer sessizce
Gitmeliydim bu şehirden
Sen benden gitmeden önce...

Tuğba Deniz

Seni Düşünmeye Vakit Lazım

Çok vakit lazım bana
Seni düşünmeye,
Düşünürken titreyen kalbimin vücuduma yaydığı o değişik his..
İsmi ni koyamadığım farklı anlamlar
Belkide anlamsızlıklar..

Anlamıyorum
Ekim çok sessiz sedasız bırakmıyormu yerini kasıma

Ilık yaz akşamları
Herkes şiir yazmak istemiyor mu ?
Ama seni sevmeyen şiir yazamaz ki
Sen ve gözlerin
Hayatın durduğu o derin kahverengi
Ve çizdiği engebeli yollar

Kayboluyorum bu aralar
Ne yapsam, nereye gitsem
Sen sevme beni
Çok durusun
Kırletemem gülüşlerini,
Peki Ya kalbine düşersem
O zaman kendimi hiç affetmem..

Tuğba Deniz

Seni Sevmek

Ben hep seni sevdim
Kışın güneş açsada
Yazın yağmur yağsada
Birttek seni sevdim..
Seni sevmek o kadar güzeldi ki, asla vazgeçmedim..
Uzaklaşmadım kendi kıyılarımdan
Ve asla soldurmadım,
Baharda başıma taç yaptığın papatyaları..
Hiç unutmadım
Gözlerinin kalbime dokunuşunu
Ve ellerinin sıcaklığını..
İçimde yanan ateşi küllendirmeye çalışmadım
Sırf hafızam seni unutsun diye
Bencil değildim,
Zorlamadım hayallerimi, senli düşleri yıksın diye
Boğazımdaki düğümleri çözmeye,
Dünleri, bugünlerle kapatmaya çalışmadım..
Hele hele seni unutmaya asla..!

Tuğba Deniz

Sensizlik

Bir kahve çekirdeği bile gözlerini hatırlatıyor
Bazen bir deniz kıyısında
Bazen bir uçurumun kenarında
Bazen bulutların arasında buluyorum kendimi
Hep bazenler, belkiler, iyikiler
Kendime yer seçemiyorum

Belki de cesaret gerek
Sırtını dayamak gerek gülüşlerine
Sabah uyandığında gözünden akacak bir damla yaşa rağmen,
Korkmadan uyumak,
Rüyalarda buluşmak gerek
Yada hepsini boşverip
Sensizliğin acısını yaşamak gerek

Seninle nasıl yaşanır bilmiyorum
Hiç geçemedim hayatından
Hiç yürüyemedim
Küçük şehrin tozlu sokaklarında
Hiç ıslanamadım zamansız yağın yağmurlarında
Ansızın içime çöken sevgin
Ve sensizlik
İkinizide iyi bilirim..

Tuğba Deniz

Susma

Susma
Suskunluğun yakar seni
Ve sen susarsan
Bütün martılar gider bu şehirden
Ve bir daha bu kadar güzel kokmaz çiçekler

Susma
Gücün yettiği kadar konuş
Senin sesin olmadan
Midye satmaz birdaha bu üstü kirli çocuk,
Ve hiç bir deniz bu kadar mavi olmaz birdaha
Ve sen susarsan
Güneş ısıtmaz bu şehri
Üşür sokak köşelerinde yaşayan bu çaresiz çocuklar
Sen susma, konuş!
Konuş ki..
Nefes alsın bu şehir
Yaşasın aşk!
Yaşasın mutluluk!
Ve huzur....

Tuğba Deniz